Kőszeg, 1916. február hó 20-án. 8. szám. XXXVI. évfolyam.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 korona, fél évre 3 korona, negyed évre 1·50 korona, egyes szám ára 10 fillér.
Előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz címzendők.

Megjelenik minden vasárnap.
Felelős szerkesztő és kiadó: RONAI FRIGYES.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kőszeg, Várkör 39. szám.

Nyílttér sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint jutányos árban számítatnak meg.

A kőszegi régi jó időkből.

XIII.

A város fénykorából és hanyatlásának okairól.

Mindig szemeim előtt lebegtek azon alakok, kik a mult századnak szokásai és hagyományai közt életüket eltöltötték, mert ezekkel mindig rokon szenvvel voltam. Miután most más világban élünk, más eszmékkel, vágyakkal, gondolatokkal, érzelmekkel, elhatároztam magamban, hogy ha egyszer szabad időm lesz, akkor az elmult században szerepelt alakok közül néhányat — környezetük lerajzolásával — bemutatok.

A szerkesztőség cikksorozatomhoz maga adta a gyujtőcimet. Saját ötletemből választotta: „a régi jó időkből" címet.

Bizonyára elég gyakran hallhatott hivatkozást az elmult jó időkről, melyekben az emberek, mint mondani szokás, boldogabbak és jobbak voltak, de senki nem mondta el nekem soha, miért voltak az elmult idők a mainál szebbek, jobbak? Tán csak nem azért, mivel akkor még fiatalabbak voltak és mint fiatalok az eget mindig rózsaszinben látták, melyet nem borit be a sötét felhő? Fiatal korunkban mi is az eget folyton derült kék szinben láttuk.

Megkisértem azon korról, melyet oly gyakran, különösen fiatalabb éveimben is emlegettek, egy rajzot bemutatni, szüleimnek házában szerzett benyomások, részben pedig feljegyzések és elbeszélések nyomán.

Minden feljegyzésből, minden elbeszélésből azt tudtam meg, hogy Kőszeg szab. kir. városunk Dunántulnak egyik legjelentőségteljesebb városa volt. Egy gócpont, melyet sürüen emlegettek még az ország határán tul is és amelyet még sürübben felkerestek mindazok, kiknek valami életszükséglet hiányzott, kik az igazságot keresték, vagy kik szórakozni kivántak. Mindent nyujtott városunk.

Nem dicsérhetem eléggé apáinkat, kik szorgalmukkal, tudásukkal, józan életmódjukkal és jó erkölcsükkel hirnevet és dicsőséget szereztek és e városnak vagyonosodását, haladását előmozditották. Büszkén vallották magukat, mint még régebben a római polgár: kőszegi polgároknak.

A régi céh élet.

Elsősorban felemlitem az akkori céheket. Az egyes céhekhez tartozó mesteremberek, miután országunknak egyik főközlekedési utvonala, a nevezetes triesti—zágrábi—pozsonyi utszakasz városunkon keresztül vezetett — ki is volt kövezve az egész utszakasz, melynek nyomait most is láthatni — nemcsak a külfölddel tartották fenn élénk üzleti összekottetést, hanem az országnak még legtávolabb részébe szállitották saját készitette iparcikkeiket. Győr, Nagyszombat, Veszprém, Pápa, sőt még Pécs csak ugy ismerte a kőszegi iparost, mint a rábaközi paraszt a kőszegi heti piacot. Országos és őszszel a heti vásár alkalmával a gabonásszekerek sora a főtértől a „Begleisen promenádig" ért. Volt pezsdülő élet, volt élénk forgalom a virágzó céhek idejében. Azt pedig a nemzetgazdaságtanból tudjuk — ha már előbb nem tudtuk volna, — hogy azon ország, azon nép mindig vagyonosabb, mely ipar és kereskedelemmel foglalkozik, plane hol az ipar és kereskedelem mellett a földmüvelés, sőt még a szőlőmüvelés is virágzott, ott paradicsomi állapot keletkezett. Városunk ily szerencsés helyzetben volt. Nemcsak fejlett ipara, kereskedelme volt, hanem az egesz határ kis gazdái és polgárai közt oszolván meg, termett minden, amit száj és gyomor kivánt. Volt pénz, volt olcsó jó kenyér, volt bor is, szóval minden, ami az embereket megelégedettekké teszi. Nem is kivánkoztak el innen, ellenkezőleg, mások telepedtek meg városunkban.

Alig volt olyan mesterség, melynek nem lett volna itt müvelője. Egyik-másik iparágat igaz, hogy csak egy két mester gyakorolta, de ily esetekben a külön ipart üző mesterek egy közös céhbe léptek. Egyesültek. A céhek egyáltalán alkalmas eszköznek bizonyultak a polgárságnak a tömörülésére, egyesülésére. Volt is köztük szép összhangzat.

Legvirágzóbb céh határozottan a posztósok céhe volt. Az egész „Szigetet" foglalták el a posztósok és posztónyirók. Ezek alapitották sok költséggel a Kallot és — amit a legtöbb kőszegi már elfelejtett — 1846-ban a posztógyárat, Magyarországon talán az elsőt. Nem az akkori hatalomnak támogatásával, hanem saját erejéből. A mostani gőzmalom-laktanya eredetileg posztógyárnak épült, melynek 1848 ban történt bukása után Regnier nevü francia vállalkozó tulajdonába került, ki gőzmalomra alakitotta át és az első cséplőgépet itt rendezte be.

Valószinünek tartom, hogy polgaraink azon benső mozgalomnak hatása alatt, melyet Kossuth Lajos és más izzó lelkü hazafi „magyar iparvédelem" jelszó alatt hazánkban megindított, alapitották meg a posztógyárat, melynek rendelkezése lett volna a gyári szövőipart meghonositani, melynek hazánk a külföldnek még mindig a legtöbbet adózik.

Nevezetes volt még az esztergályosok, asztalosok, lakatgyártók stb. céhe, különösen azért, mivel iparmüvészeti értékkel biró tárgyakat produkáltak, melyek utóbb, midőn a gyári ipar mindinkább tért hódított és a kézműipart kiszoritotta, élénk keresletnek örvendtek.

Az öreg Rosenstingl sok remek ipartárgyunkat elliefert külföldre, hol most egyik-másik muzeumban feltünést kelt. Hazánkban akkor sajnos! ilyen kicsinységekkel más nem foglalkozott. Egyik ere dendő bününk, hogy mindig tulsokat politizálunk és keveset dolgozunk. De csoda-e mikor bennünket mindig az összmonarchiába beolvasztani akartak? —

A céhekbe való felvétel mindig bizonyos külső ceremonia közt történt, természetesen mindig látványos ünnepélyesség keretében, melynek hatása az illető mesternek emlékezetében kitörülhetetlen nyomot hagyott hátra. Mig élt beszélt ő és egész környezete azon időkről, midőn remekét bemutatta és ez alapon a céhmester és a többi mester számos polgár jelenlétében mesterré felavatták. Inaskorától kezdve készült életének e legszebb pillanatára s teljesen átérezte, mit jelent rea nézve, mesterré lenni.

Még igen jól emlékezem vissza, midőn Szeybold Kálmán mint mészárosmester remekelt. Mesterré való felavatása városunknak akkor egyik nagyszerü látványossága, ünnepe volt. Emelte a nap jelentőségét a családnak jó hirneve, vagyonossága, a felavatandó uj mesternek szép férfias alakja, kit igen kivánatos vőlegényjelöltnek is tekintettek. Az egész város tódult a közvágóhid felé; senki sem akart elmaradni a nagy eseménytől. Szeybold Kálmánnak mesterré felavatása után a szülői házban nagy lakoma volt, melyen a város magistrátusa is részt vett. Hát ily pillanatok mindig felejthetetlenek.

Polgári gárda.

Nagyra dagasztotta a céhbeli mestereknek önérzetét és novesztette azok tekintélyét és közbecsülését a polgári gárda intézmény, hová csak a városnak polgárai lephettek be. Kit nem vettek be polgárnak, az polgári gárdista sem lehetett. A polgári gardának uniformisa volt sárga nadrág, zöld frakk, csákó és magas szárú csizma. Nagyszerüen festett a polgári gárda, ha gyönyörü selyem zászlójával kivonult a gyakorlótérre, mely a mostani gőzmalom helyén volt, vagy pedig a mostani betegház helyén volt polgári lövöldébe. A betegház téglafalának hátsó magasabb része még most is elárulja, hogy a magasabb fal valamikor más célra épült.

Hát bizony gyönyörü idők lehettek, midőn a céhbeli mesterek, városunknak polgárai, szintén uniformisban kivonultak. Az uniformis külső csint, tekintélyt kölcsönzött a polgári gárdának. Még az asszonyok is többre becsülték ferjeiket ilyenkor. Hja, az uniformis mindenha nagyobb vonzerőt gyakorol, mint az egyszerü szürke polgári ruha! Hát még kinek a ferje tiszti rangot viselt a polgári gárdában? —

A társadalmi életnek bensőségét és kedélyességét tetemesen emelte a katonai zenekar, mely gyakran concertált, nyáron rendesen a Széchenyi ligeten, mely a Szvetich kertből lett kihasitva. Széchenyi emlékére 1864. évben itt felállitott egyszerü obeliszk azt kivánja az utókornak jelezni, hogy városunk polgárai Széchenyi hirdetett irányának voltak tantorithatatlan követői.

Akkori időben városunk egy lovashadosztályparancsnokságnak és egy lovasezred törzsének volt állomáshelye. A lovasezrednek zenekara tehát azon városba került, hol a brigadéros és lovasezrednek parancsnoka lakott. Mily pompás látványosságot nyujtottak a zenekarnak tagjai, midőn fehér paripákon az ezred élén kivonultak!

A kir. tábla idején.

Ezen időszak volt a „kőszegi régi jó idő", melyet apáink oly gyakran emlegettek és visszakivántak. Városunknak talán fénykora, melynek legfényesebb keretét az itt elhelyezett királyi tábla képezte. A kir. táblának birái többnyire vagyonos és tekintélyes családok és hivatalnokjai, valamint a felső biróság ittléte folytán városunkban letelepedett ügyvédek (1848 ban 22 ügyvéd volt Kőszegen) emelték városunk szellemi életének szinvonalát, terjesztették a magyar kulturát, ápolták a hazafias érzületet, melynek hatása városunk és a vidék közönségére nézve nyom nélkül nem maradt. Különösen a zenét kultiválták nagy előszeretettel. Alig volt akkoriban hazánkban a kőszegi zeneegyletnél hiresebb. Még Liszt Ferenc is közreműködött az általa rendezett hangversenyein. Hazánkban csak a kőszegi zeneegylet dicsekedhetett e kitüntetéssel, melyet városunk közönsége ugy hálált meg, hogy Lisztet, a világnak első zongoramüvészét, 1846-ban diszpolgárává választotta. Nem tudom Lisztnek életrajz irói erről megemlékeztek-e? Czeke Sándor kiváló zeneművészünk ugyancsak e zeneegyletnek köszönhette müvészi kiképeztetését. Az alapvető első oktatásban itt részesült. Czeke Sándort, mint kiváló férfiainkat egyáltalán, a külföldön, különösen Amerikában jobban ismerték, mint itthon, hol rendesen keveset adnak, de annál többet kivánnak fiaiktól. Városunknak ezen kitünő müvészfia, mint a „Pester Lloyd"-nak hires zenekritikusa Budapesten halt meg.

Elmultak a szép idők, soha vissza nem térnek; csak az emlékük él.

1848 és a vasutepités.

Bekövetkeztek az 1848-iki mozgalmas napok. A szabadságharc, melyben városunk polgársága hazaszeretetének és áldozatkészségének számos fényes tanujelét adta, de még inkább a szabadságharcot követő időszak akasztotta meg városunknak további fejlődését. (Az 1848. iki eseményekre, mint városunk multjának egyik dicső fejezetére, eddig még fel nem használt adatok alapján majd más alkalommal terek vissza.) Még inkább megbéntotta haladásunkat, boldogulásunkat, jövőnk kialakulását, hogy városunk onhibájan kivül nem juthatott vasuti fővonalhoz, mely az egész gazdasági berendezkedést az egész világban oly radikálisan átalakitotta. Különösen az, hogy a vasuti fővonaltól elmaradtunk, sebzett meg sulyosan. S miután e sulyos seb tulságosan sajgott, fajdalmunkban bünbakot kerestünk, kire ráfoghattuk hanyatlásunknak egész odiumát. S ki lett volna alkalmasabb bünbak, mint elődeink, kikre ráfogták, hogy jómódban és a jólét által előidézett elbizakodottságukban, — elég gyakran hallottam idegenektől, kőszegiektől is — teljes érzéketlenséget tanusitottak a városnak további fejlődését biztositó minden intézménnyel általában, a vasuttal szemben pedig különösen. Még Rákosi Jenő, hazánknak egyik dicső férfia is, ki öregapjának, Weissenfelsi dr. Vogel Ignácnak (most dr. Lauringer Jánosnak tulajdona) házában koztunk töltötte gyermekéveit, a „Budapesti Hirlap"-nak a kilenvenes évek folyamán megjelent egyik számában, midőn legfájdalmasabban érintett városunknak hanyatlása, elmés tárcában perszifláltа ezt, hozzátóditván elődeink által elkövetett hibákhoz még azt is, hogy midőn a püspökséget kivánták nálunk felállitani, városunk jómódu polgárai ezen megtiszteltetés elől azzal tértek ki, hogy „náluknál nagyobb urakat" nem türhetnek meg.

Csak polgárságunknak ellenkezése után állitották fel a püspökséget Szombathelyen. Aha! mondották akkor a mindenttudók és a folyton elégedetlenkedők, mégis csak igaz, amit beszélnek, hogy elődeink nem törődtek a városnak jövőjével, hiszen még Rákosi Jenő is irja! —

Most már igen eltávolodtunk a régi jó időktől és utóbbi időszakban igen sokat áldoztunk s dolgoztunk, hogy városunk a nagy versengésben vissza ne maradjon, tehát lelki nyugalommal pillanthatunk a multba vissza, nyugodtan kutathatjuk az eseményeket, elfogulatlanul birálhatjuk a megtörténteket.

Miután különösen a vasut kérdése nem nyert oly megoldást, mely városunk érdekeinek megfelelt volna és leginkább emiatt perszifláltak és gáncsolták elődeinket, ez ügyben a valót megtudni törekedtem.

Hazánk iparilag, gazdaságilag szegény ország volt. Erről nem szükséges irni. Tudja ezt mindenki. Nagy Széchenyink megirta, mi volna az első teendő ez országban. Nem ugy történt, amint ő kijelölte. Az ország sorsáról másnt és másképp döntöttek. Bécsben! Mindenről, még arról is, ami gazdaságilag fontos volt. Azért, midőn először esett szó vasutról, elődeink kellő időben jó helyen tapogattak — Bécsben, hogy az akkor szervezkedő szabadalmazott császári délivasuttársaság Magyarországon tervezett

vasutvonalát Kőszeg irányába építse. Nem kisebb ember támogatta elődeinket e kérdésben, mint városunknak egyik nagynevű fia, Schey Fülop. Bécsnek pénzügyi capacitása, Albrecht főhercegnek kedves bankárja, ki utóbb ép Albrecht tiszteletére alapitotta az itteni „Albrechtinum" polgári menedékházat s melynek udvarában Albrecht főhercegnek arany szobra van felállitva. Alkalmam volt átolvasni azon memorandumot, melyet városunk akkori előljárósága illetékes helyen, mielőtt a szabadságharc kitört volna benyujtott.

A nemsokára bekövetkezett forradalom folytán azonban a vasut szervezése lekerült a napirendről és szabadságharcunknak leverése után az ország, városunk is más helyzet elé került. Bekövetkezett az absolutizmus, a Bach korszak, ennek következtében városunkat is csak Bach szellemétől áthatott férfiak irányitották.

Az uj korszakban városunk az uj hatalomtól mit sem remélhetett, legkevésbbé jutalmat. Elődeink tulságos rebellisek hirében állottak, nem minden alap nélkül. S ha az uj hatalom nem is kivánta városunkat megbüntetni, de bizonyára nem is exponálta magát egy magyar érzelmü város hazafias polgárságának érdekében. Hát akkor ki lett volna pártfogónk minden olyan kérdésben s igy az utóbb szőnyegre került vasutügyben is, melynek helyes megoldása kizárólag a hatalomtól függött? —

Sokszor hallottam: Hollán Ernő, ha mint követet meg nem buktatták volna. Hát nem tudom, akkori képviselőjelöltek tették-e már akkor is mindenféle igéreteket, csak azt tudom, hogy Hollán Ernő kiváló ember volt ugyan, de szinte rebellis s igy nem volt kedves a hatalom előtt. Tudja mindenki, hogy az országgyülésen 1861 ben csak afelett vitatkoztak, határozatilag vagy feliratilag üdvözöljék-e a királyt s hogy minden érdemi törvényhozási munka nélkül ismét feloszlattak. Kérdem tehát, Hollán Ernő képviselőnk, hol, kinél érvényesithette volna nagy befolyását? —

De legszebb a dologban az, hogy nem is igaz, hogy Hollán Ernőt itt megbuktatták. Kétszer is megválasztották nagy többséggel követnek. Városunknak sok tekintélyes polgára (a névsort láttam) Hollánnak határozott párthive volt. Való csak az, hogy Hollán Ernő a mandátumot, mivel ellenpártja a választásnál véres verekedést provokált, ismételten el nem fogadta.

Teljesen értem, hogy 1848 után a császári szabadalmazott vasut egy vidéki kis magyar városnak érdekét figyelmen kivül hagyta. Megértették valószinüleg elődeink is.

Magyar város nem az uj hatalomtól várhatta igényeinek kielégitését. A magyar akkor türt és szenvedett. Jobb korszaknak a bekoszönését remélte. Bekoszönt. Öröm mámorban uszott az ország. Olyan ünnepélyt rendeztek elődeink az alsó erdőben, milyen tán a mostani háborunak szerencsés befejezése után lesz. Még ökörsütés is volt.

Az uj erában.

Midőn megalakult a felelős magyar minisztérium és sok hasznos, üdvös munkába fogott, a többiek közt a magyar nyugati vasut kiépitésének terve is szőnyegre került. Városunknak polgármestere Bierbauer Mihály, Czeke József, Schey Sándor polgárokkal a magyar minisztérium elé járult és megkértek, hogy a tervezett vasut Kőszeg szab. kir. város érintésével épüljön ki. Bár a miniszterium a küldöttség előtt kötelező igéretet tett, — igy referált be a küldöttség — és Tulok János, Szombathelynek akkori városbirája, városunknak ez iránti törekvését szintén támogatta és a vasutügyben városunknak bevonásával Szombathelyen és Sárvárott értekeztek s habár városunk a tervezett vasutnak céljaira a kisajátitandó földeknek ingyenes átengedését és nagy összegü részvényeknek jegyzését helyezte kilátásba, azonkivül készpénzben 225 000 forintott ajánlott fel, ami akkori időben óriási segélyt jelentett, városunknak minden törekvése, hogy a nyugati vasut városunkat érintse, mégis meghiusult.

S most azt kérdezem, ha elődeinknek óriási áldozatkészsége ellenére nem sikerült a mi igényeink iránt jó akaratot támasztó magyar kormánynál kijárni a nyugati vasutat, hogy lett volna lehetséges a nekunk idegen és ügyeink iránt érzéketlen hatalomtol valami kedvezményt elnyerni? —

Nemsokára a magyar kormány ennél sulyosabb csapást mért városunkra.

Ha nem épült ki vágyaink, kedvünk szerint a nyugati vasut, hát ezen mellőzést még eltürhettük, legalább megmaradt a pénz más célra és legfőlebb azt mondhatták elődeink: mindent megkisérlettünk, de nem sikerült. De elveszitem egy oly intézményt, mely évszázadokon át városunk jelentőségének, forgalmának, jóletének hatalmas tényezője volt és e sulyos veszteségért semmi kárpótlást sem kapni, hát ilyen veszteség másokat kétségbe ejtett volna. Mi azonban lelkünknek egész nagyságával elszenvedtük a királyi táblának elvesztét. A veszteség fájt, iszonyuan fájt, de azért elődeink és mink továbbra is meg maradtak hazafias polgároknak.

Azonban a magyar kormány maga érezte, hogy erkölcsi kötelessége e nagy veszteségért városunkat kárpotolni. Elhatározta tehát — az igazságügyi miniszteriumnak szavait idézem — hogy a királyi táblának elvesztéséért Kőszeg szab. kir. városban recompensatiokép kir. törvényszéket állit fel.

Városunk közönsége az igazságügyi miniszternek leiratát 1871 ben örommel tudomásul vette, de azért városunk e sulyos veszteségért semmi recompensatiot sem kapott. A kir. törvényszéket nem mi kaptuk.

Mit szóljunk ahhoz: beismerni a nagy veszteségért való recompensatiónak a jogosságát, a recompensatiot kilátásba is helyezni, azután holyt nem állani? — Azt, hogy a magyar kormány városunknak régi adósa, váltsa be szavát!

Egyéb kérdésekben sem kedvezett a magyar érának beköszöntése városunk forgalmi s gazdasági érdekeinek. Ha ezen csapások az absolutizmusnak ideje alatt érik városunkat, az ember megértette és azt mondhatta volna: ez intézkedések megtorlása és büntetése városunknak 1848 ban tanusitott hazafias magatartásáért. Azonban az absolut hatalom elődeinket nem bántja, sem nem bünteti. Akkor éri egyik veszteség a másik után városunkat, akkor veszi kezdetét hajdan oly virágzó városunknak hanyatlása, midőn az országnak ügyeit a mi embereink vették kezeikbe.

Ebben van a mi tragicumunk! —

Dandárparancsnokság elhelyezése.

Nemsokára elhelyeztek a dandárparancsnokságot, a lovasezred törzset, a katonai hadbiróságot, megszünt a katonazenekar is. Ami megmaradt még a régi jó időből, azt elsöporte az uj áramlatnak szele. Egyszerre semmi sem volt jó, ami a régi időben keletkezett. Mindent megreformálni, ez volt az emberek közé dobott jelszó, melynek több régi, jónak bizonyult intézményünk áldozatul esett. Áldozatul estek a céhek is.

Nem kellett a céh. A teljes iparszabadság következett be, de bekovetkezett a kis iparnak pusztulása, polgárainknak, az állam fentartó elemeinek, elszegényedése s részben más jobb helyre való kivándorlása.

Törvenyhatosagi jelleg megszünese

Már hosszura terjed e cikkem. Befejezem. Befejezése előtt azonban még emlékezetbe hozom, hogy kormányunk városunknak önálló törvényhatósági jogát 1876-ban eltorolte. Ez intézkedés városunknak egyik ősi jogát, polgárainknak hagyományos érzületét sértette. Megmaradt egyes-egyedul a cim. Cim jog nélkül? Mi az? Lyukas mogyoró.

Mi volt első eredménye városunk önálló törvényhatósági jogának elvesztése és a nemes vármegyének fenhatóság alá helyezése?

Honvédlaktanya.

Mig a katonabeszállást mindenki tehernek tekintette és még a legkisebb község is tiltakozott a katonabeszállás ellen, addig városunk a katonabeszállásnak majdnem minden terhét, minden kárpotlás nélkül maga viselte. Erre legjellemzőbb példa a m. kir. honvédségnek városunkba való elhelyezése. Az akkori honvédelmi miniszterium ugyanis a 75-ik honvedzászlóaljat eredetileg Szombathelyen kivánta elhelyezni, nem Kőszeg szab. kir. városban, mely német város hirében állott. Azonban Szombathely, a magyar város, nem fogadta be a m. kir. honvédséget. A beszállásolásnak terhét nem kivánta viselni; viselje a terheket más város. Igy került a honvédség városunkba, mely nem irtózott a beszállásolásnak terhétől.

Lovas katonaság elhelyezése.

Midőn azonban a katonabeszállásolást törvényhatóságilag rendezték, a nemes vármegye a lovaskaszárnyát nem Kőszegen, melynek legalább a félezredhez jogos igénye lett volna, épittette fel, hanem a vármegye központjában. Tehát a nemes vármegye részéről is hason méltánytalan eljárás érte városunkat, mint amilyen érte a magyar kormány részéről. Egyszerüen nem törődtek városunkkal. Nem mondom szándékosan, csak nem respektálták jogaikat.

Elég; lelkemben a keserüségnek érzete ébred.

Konkluzio.

Meg tudom érteni, hogy az országnak nagy érdeke mellett egy vidéki kis városnak érdekei eltorpulnek, kivánságai nem teljesithetők. Gondolkodásra okot szolgáltat azonban az, hogy még azon időben más városok ép a kormánynak támogatásával hatalmas fejlődésnek indultak, addig régi történeti városunk, melynek Magyarországnak nyugati részében oly fontos szerep jutott, a kormánynak intézkedései folytán hajdani jelentőségét egészben elvesztette és ugyszólvan egy mezővárosnak szinvonalára sülyedt vissza. Nem maradt reánk az utódokra egyéb, mint a „régi jó időkre" való visszaemlékezés.

Hanyatlásunkról, visszafejlődésünkről már sokat irtak, még többet beszéltek, akárhányszor tévesen. Senki se állitsa azonban, hogy hanyatlásunkat elődeink idéztek volna elő. Elődeinkről csak az elismerés, a tisztelet hangján emlékezhetünk meg. Akkor vagyunk hozzájuk legméltóbbak, ha nyomdokaikat a becsületes munkában követjük.

Egy dologhoz tán nem értettek: a lármához, a tolakodáshoz, a feltünéstkeltéshez. Régi hagyományaikban nevelkedtek. A reform szele ezeket nem alakitotta át, hanem tönkretette.

Az időktől mindinkább eltávolodunk; már is kezdjük elfelejteni. Utóbbi években hasznos, üdvös munkásságba fogtunk, melynek folytatásában a most is még duló háboru megakasztott. A munkát a háboru után folytatni fogjuk és akkor kérni fogjuk Rákosi Jenőt, hazánk e jeles fiát, ha már minket egy izben az ország előtt elmésen perszillált, egy másik cikkben még szellemesebben szálljon sikra városunk igaza mellett.

Fennállása óta vagyok a „Budapesti Hirlap"-nak előfizetője. Sokszor gyönyörködtem „Ő" mint „Sipulus" cikkeiben, azokban meg különösen, melyekben városunkat érintette. Még a célzásokban is kiéreztem azon meleg szeretetet, mellyel iránt unk vannak és mely szeretet a kőszegiekben is él s mindenkor megnyilvánul, valahányszor a Rákosiak nevét hallja.

— aj. —

Hirek a háboruról.

A vezérkar keddi jelentése. Orosz hadszinteren a helyzet változatlan. Olasz hadszintér: A tengermelléki arcvonalon és a karintiai arcvonalnak ehhez csatlakozó részén a tüzérségi harc tovább tart. A Javorceseken egy olasz tábori őrséget nyolcadszor szedtük ki állásaiból. A romboni uj állásaink előterét az ellenség holttestei boritják. A doberdói szakaszon aknavető és kézigránáthar cokra is került a sor.

A vezérkar szerdai jelentése. Orosz hadszintér: Keletgaliciában az ellenséges repülők fokozott harci tevékenységet fejtettek ki, de eredmény nélkül. Tarnopoltól északnyugatra egy német repülő leszedett egy orosz repülőgépet. Utesai meghaltak.

Olasz hadszintér: A karintiai arcvonalon az ellenséges tüzérség tegnap a Seisera és a Sebach volgy mindkét oldalán Raibltől nyugatra levő állásainkat bombázta. Éjfélkor élénk tüzelést kezdett a Fella völgy és Wischberg közti arcvonalunk ellen. Flitschnél az olaszok este támadást intéztek a Rombon területen levő uj állásunk ellen. Nagy veszteségeik mellett visszavertük őket. A tengermelléki arcvonalon heves ágyuharc tovább tart. Tegnap reggel egyik repülőrajunk, amely tizenegy repülőgépből állott Milanóban a pályaudvarra és gyártelepekre bombákat dobott. Hatalmas füstgomolygást észleltünk. Figyelő tisztjeink nem törődve az ellenség tüzérségi tüzével és védő repülőgépjeivel tervszerüen végeztek a bombázást. A légi harc az egész vonalon javunkra dőlt el. Az ellenséges repülők visszavonultak. Azonkivül több repülőgépünk egy schiói gyárat látható eredménnyel bombázott. Az összes repülőgépek teljes épségben tértek vissza.

A vezerkar csütörtöki jelentese. Orosz hadszintéren lényeges esemény nem történt.

Olasz hadszintér: A tengermelléki harcvonalon az ágyuharc tegnap egyes helyeken igen heves volt. A Rombon területen ujabban elfoglalt állásainkat több ellenséges támadással szemben megtartottuk.

Délkeleti hadszintér: Az Albániában működő cs. és kir. haderők előcsapatai elérték az Arzen alsó folyását. Az ellenség a folyó partjára hátrál.

A vezerkar penteki jelentese. Orosz hadszintér: A rendes tüzérségi harcokon kivül nincs nevezetesebb esemény.

Olasz hadszintér: Tegnap a tüzérségi tevékenység általában gyengébb volt, mint az előző napokon.

Délkeleti hadszintér: Egy a mi vezetésunk alatt álló és osztrák-magyar csapatokkal megerősitett albán csoport megszállotta Kavaljat. Az ottani helyőrség, Essad pasa csendőrei, az elfogatást csak azáltal kerülhették el, hogy hajón menekültek.

Városi ügyek.

366 916 **Hirdetmény.**

Az 1870, 1871, és 1872 évbeli alkalmasnak talált népfolkelok 1916 évi február 28-án, az 1865, 1866 és 1867 évbeliek pedig 1916. márczius 3-án kötelesek az igazolványi lapon feltüntetett kiegészitő parancsnokságnál legkésőbben délelőtt 11 órakor jelentkezni.- —

A külföldön tartott szemlék alkalmával alkalmasnak talált egyének közül az 1865, 1866, 1867 és 1868 évben született egyének 1916 évi február 28-án az 1896, 1870, 1871, 1872. 1873, és 1874 évben született egyének pedig 1916 évi február 29-én tartoznak bevonulni.—

A felulvizsgálat elé állitott azon népfolkelésre kötelezettek, akik a népfolkelési tényleges szolgálat alul akár meghatározott akár bizonytalan időre még a felulvizsgálatot megelőzőleg mentettek fel amennyiben ezt a kiegészitő parancsnokságnál kérelmezik — egy a felmentésük igazolására szolgáló rovid hivatalos bizonyitvány fog kiállittatni.

Az ezen bevonulásra vonatkozó részletes hirdetmény a városházán ki van függesztve.—

Kőszeg 1916. február 14-én.

Kőszegi József rendőrkapitány.

413 916. **Hirdetmény.**

A hadsereg részéről a tavasszal ujból megindittják a leggombjaratok gyakorlását.

Felreértések elkerülése végett közöljük a város lakosságával s azért is, hogy az esetleg leszállókat jóakaratulag támogassa.

Kőszeg 1916. február 18-án.

Kőszegi József rendőrkapitány.

789 1916 **Hirdetmény.**

A m. kir. földmivelésügyi ministerium 8234/II. B. 2. 915 sz. rendelete alapján közhirré teszem, hogy az illető vizeken halászatra nem jogosult egyének által fogásrakész, vagyis felszerelt állapotban levő halászati eszközzel a viz partján, vagy a vizen való közlekedést vagy ilyen eszköznek a viz partján, vagy a vizen levő bármiféle vizimüvön való tartását fenntl sz. földmivelésügyi ministeri rendelet, az igazságügyi és belügyi m. kir. minister urral egyetértőleg kihágásnak nyilvánitotta. —

Kőszeg, 1916 február 18-án.

Lombits Lajos s. k. polgármester.

786/916 **Hirdetmény.**

Közhirré teszem, hogy közegészségi és forgalomtechnikai okokból az exhumálások a cs. és k. csapatok által megszállott szerb területeken további intézkedésig nem engedélyeztetnek.—

Kőszeg, 1916 február 16-án.

Jambrits Lajos, polgármester.

Helyi hirek.

„A kőszegi régi jó idők" cimén megjelenő cikksorozat irója Auguszt János nyug. h. polgármester, érdekes feljegyzéseinek és visszaemlékezéseinek mai számunkban megjelenő, lapunk keretet meghaladó terjedelmes cikket azért jelentetjük meg egyszerre, mert a város fénykorának és hanyatlásának oly összefüggő korszakát tárgyalja, mely ugy érdekes ha teljes egészében lekozöljük.

A polgármester hétfőn és kedden Budapesten volt élelmezési ügyben a belügyminisztériumban tartott információs értekezleten, melyen Vasvármegyéből az alispán és a két rendezett tanácsu város polgármestere hivatott meg.

Szabadságon. Schlögl Ferenc népfölkelő hadnagy, ki a mozgositás óta a harctéren működik, 14 napi szabadságra hazaérkezett. Jelenleg egy lengyel-orosz utakat és vasutakat épitő munkásosztag parancsnoka.

Hamar Gyula soproni tanár tudvalevőleg a kárpáti harcokat követő előnyomulási offenziva alkalmával mult év májusban orosz fogságba került és aznap óta tőle levél nem érkezett. E héten táviratban jelezte szüleinek és rokonainak, hogy egészséges és hogy már nincs Zaritzynban, hova először került, hanem Jaranskban a wjátkai kerületben, 1000 kilométerre Szentpétervártól és 650 kilométerre Moszkvától.

Eljegyzés. Fodor Henrik celldömölki államvasuti tisztviselő eljegyezte helyben Töpfer Elzát, özv. Töpfer Imréné leányát.

Halálozás. Szerdán délben temették Dressler Ottó nyug. cs. és kir. tüzérkapitány és szentgyörgyi Czeke Mária két éves gyönyörü kis leányát, ki pár napi betegeskedés után sulyosan fellépett agyhártyagyulladás következtében szülei nagy bánatára meghalt. Kis koporsóját a koszoruk és bokréták tömege boritotta, a gyászolók pedig könnyes szemmel búcsúztak a kedves kis gyermektől, melynek látásán még néhány nappal előbb gyönyörködtek megszokott déli sétakocsizásánál.

Halálozás. Szenekovits Károly, a „Fehér Bárány" vendéglőnek hosszu évek során át volt tulajdonosa, egy időben városi képviselő is volt, 77 éves korában csütörtökön elhunyt. Temetése nagy részvét mellett szombaton volt.

Halálozás. A tüzőrség régi szertárosát, Fröhlich Adolf tüzoltó-osztályparancsnokot sulyos gyász érte. Neje született Hammer Julia, rövid betegeskedés után 50 éves korában elhunyt. Temetése pénteken volt nagy gyászközönség és a tüzoltó-bajtársak részvételével.

A 12. vadászok zenekara jótékonysági hangversenyt rendez jövő vasárnap este a főgimnázium dísztermében, melynek tiszta jövedelmét a kőszegi hadi árvák alapja javára ajánlotta fel a pótkeretparancsnok. Kovács Ferenc karmester, a katonai zenekarból alakitott vonos zenekarral igen érdekes műsort nyujt a zenekedvelő közönségnek és az bizonyára szivesen fogadja, mert most már igazán regen hallottunk zenet, de azért is, mert szivesen áldoz a kitüzött jótékony célnak. A műsort e napokban több várkörí üzlet kirakatában olvashatja a közönség s takarékosság okából a város, mint rendező, meghivókat nem ad ki, de ez uton kéri, hogy tekintse magát meghivottnak mindenki, aki szivesen keres kellemes szórakozást jó zenei előadás meghallgatásában és kinek szive van e város hadi árváinak gyámolitására. Jegyekre már holnaptól fogva fogad el előjegyzéseket Róth Jenő könyvkereskedése. Az első sorokban ülőhely 2 korona, az ezt követő sorokban 1·20 kor., állóhely 1 korona s mindenki tetszésére bizatik a jótékony célra való felülfizetés.

A jótékony női koszorucska ötvenedik, tehát jubiláris közgyülését jövő vasárnap délután tartja meg Freyler Kornélia elnöknő vezetése mellett. Évi közel 3000 kor. bevételét majdnem egész összegében jótékony célra forditotta és vagyoni állaga jelenleg hadi kölcsönben 5000 kor., készpénzben 1500 kor. és egy helyi vasuti részvény és Vöröskereszt sorsjegy, a Hanély-alap pedig 1100 kor. Ötven esztendő alatt több vagyont nem is gyüjthetett, mert minden jövedelmét mindenkor a jótékonyság céljainak használta fel, rendkivüli nagyobb adományozásokban pedig nem igen volt része. Az egyesület e jubiláris közgyülésen beszámolhat azonban arról, hogy szerény működésével sohasem terhelte tagjait és a jótékonyságot gyakorlókat, de e mellett mégis megtette kötelességét a szenvedő és segélyre szorult helybeliekkel szemben és előljáró tagjaik buzgóságával és nemes törekvésével hiven töltötte vállalt misszióját e városban és az ev. gyülekezet kebelében.

A vöröskereszt-egylet kórházát megszüntetik. Már csak néhány betege van és ezek is már annyira gyógyultak, hogy nemsokára csapatjaikhoz visszatérhetnek. A szombathelyi vöröskereszt-kórházban annyi az üres hely, hogy már ide nem küldenek. A háboru alatt felállitott négy kórház közül immár a másodiknak beszüntetésére került a sor. Talán ez is amellett szól, hogy közeleg a — béke. Már nem oly hevesek a harcok és már jobban hozzáedződtek. A vöröskereszt-egylet a fiókkórház fenállása alatt derekasan és jóságos emberszeretettel teljesitette kötelességét és a kezelő orvos, dr. Havas Gyula, ki teljesen dijtalanul töltötte be e tisztséget, elismerést érdemel buzgó és emberbaráti nagy fáradozásáért, melyet saját egészségét sem kiméive igazán önfelaldozóan teljesitett.

A kőszegi honvédek köszönete. Kőszeg város közönsége által küldött szeretetadományokat januar hó 23.-án kapták meg a vitéz kőszegi honvédek, mely alkalomból Thold Dezső százados-zászlóaljparancsnok Jambrits Lajos polgármesterhez intézett alábbi levélben köszöni meg az ajándékot: Nagyságos Polgármester Ur! E hónap 23.-án megkaptuk és kiosztottuk Kőszeg város közönsége szeretetadományát, derék honvédeink legnagyobb örömére. Jól esett a hősöknek a kedves figyelem, melyben a hazai földről szeretteink részesitették őket. Kérjük Nagyságodat, méltóztassék a 18. honv. gy.-e. III. zaszlóaljának legénysége nevében a város közönségének hálás köszönetünket tolmácsolni. — Álláspont, (Tábori pósta 50) 1916. január 31.-én. Thold Dezső zászlóaljparancsnok.

Waisbecker János az ovódának. A gyermekvédelem mindig, de különösen napjainkban koronája a jótékonyságnak a nemes gondolkodásnak. — A helybeli ovoda-egyesület e hó 17.-én tartott értekezletén, az egyesület pénztárosa bejelentette Waisbecker János végrendeletének másolatát, melyben a sok jótékony célu adomány között helyet foglal a helybeli ovoda részére hagyományozott 2000 korona is. A nemesen gondolkodo emberbarát a jövő kertjének nemcsak virágzását igyekezett ezzel előmozditani, hanem jó példát is mutatott nemes gondolkodásával. Az ovoda-egyesület választmánya hálával adózik Waisbecker János emlékének.

Az öreg 12-es vadászok mult szerdán hadtáp-menetszázadda alakulva a vadászzenekarral az élén vonult a vasuti pályaudvarra, hol nagy közönség jelent meg ünneplésükre.

Orosz katonát temettek kedden, Ozarow Iván 30 éves görögkeleti, nős katona, osnyiki illetőségü, aki sulyos bélhurutban hunyt el az itteni katonai tartalékkórházban.

A sörárakat emelték ujólag az egész országban. Nyolc fillérrel literjét a hordó sörnek és 10 fillérrel a palacksört. A sörgyárak ezen árakat csak 15 én léptették életbe; igy a helybeli sörgyár is. Mégis egyes italmérőkben már vasárnap követelték a felemelt árakat. E miatt panaszt tettek a hatóságnál ezen időelőtti árdrágitás, de ugy is mondható, szemérmetlen kapzsi visszaélés miatt. Kiváncsian várjuk a hatóság hogyan végez ezekkel.

Az orosz foglyok tartására nézve a pozsonyi katonai parancsnokság március elsejével uj rendtartást állapitott meg és akik már fogolymunkásokat kaptak, szintén ennek a rendjét kötelesek betartani. Az uj szabályzat a polgármesternél lesz betekinthető és aki a feltételeket el nem fogadja, a foglyokat azonnal visszaadni köteles, később pedig csak 14 napi felmondási időre.

A bolgár vöröskereszt javára gyüjtést rendezett a polgármester, mi 143 koronát eredményezett, mely összeget a vasmegyei vöröskereszt választmányához beküldötte.

A közvilágitás jövő hó elsejétől kezdve az éjfél előtti időben ugyanolyan lesz, mint egyébként éjfél után, vagyis felére fog leszállittatni és az ivlámpák világitása is elmarad. Ez az évi átalány felének a megtakaritását is jelenti, de egyuttal az áramtermelés körüli nehézségeket is enyhiti, mivel köztudott, hogy a gépek egyike még mindig nem üzemképes és a város magánfogyasztása már messze meghaladja a termelőképességet. Itt tehát a célszerűség és takarékosság együtt jár a beállott kényszerhelyzettel. Más városokhoz viszonyitva a mi közvilágitásunk ugyis jóval szebb és fényesebb volt; a háboru óta pedig igen sok helyen redukálták, — elfogadható állapot tehát nálunk is a redukálás, mely esetleg már akkor is megszüntethető, ha az egyik gép ujra üzemképessé lesz s természetesen, kivételes alkalmakkor, módunkban áll bizonyos napon vagy órában a teljes közvilágitást elrendelni, ha az közérdekből vagy például a békekötés örömünnepére kivánatos. Istenem, mikor lesz szükség erre a — világosságra? —

A gabona- és lisztösszeirás már régen be van fejezve, de még mindig jönnek utólagos bejelentésekkel, mert félnek az ellenőrző hatósági és pénzügyőri eljárás sulyos következményeitől. Jól teszik. A lapok hireiből és a miniszteri nyilatkozatokból tudhatják, hogy az elkobzás és büntetés elrendelését komolyan kell venni.

A hadifoglyot tartó munkaadók figyelmébe. A polgármester ezuton hozza tudomására a hadifoglyot tartó munkaadóknak, hogy egy fogoly után fejenként és naponkint azután 44 fillért kell a városi pénztárba befizetni. A foglyokra vonatkozólag kiadott egyéb rendelkezések változatlan maradnak.

A hadisegélyek reviziója. A vármegye közigazgatási bizottsága elrendelte Vasvármegye területén a hadisegélyek revizióját. Kőszegen március 7—10-ike között lesz a revizió, mely alkalommal a segélyezettek előadhatják panaszukat. A tárgyalás a városház közgyülési termében lesz.

A legközelebbi losorozás Kőszeg város lóállományából április hó 25.-én lesz a városmajorban.

Postai hirdetmény. A 9, 99, 103, 140, 151, 168, 187, 210, 227, 228, 229, 230, 234, 260, 261, 264, 265, 300, 307, 315, 316, 319, 331, 336, 337, 338 és 339 sz. tábori postákhoz magán postai csomagok ez időszerint nem küldhetők.

A mozinak mai műsora: Háborus felvételek. Titkos házasság. (Megható életkép 3 felvonásban) Az eszeveszett költő. (Vigjáték)

Szerkesztőségi pósta.

Tóthné M. E. urnő Borostyánkő. Köszönettel vettük a szép alkalmi „Keres"-t, de mint láthatja e számban legnagyobb sajnálatunkra nem közölhettük, amiért tehát mi is „Keres"-t intézünk kegyedhez, azt, hogy jövő hetre halaszthassuk és még azt a „Keres"-t is, hogy lelkesen és gyönyörüen rengető lantját a mi számunkra és olvasóközönségünk gyönyörködtetésére minél gyakrabban megszólaltassa.

Nagyszerüen bevált a harctéren hadtöbnél és általában minden kisél mint legjobb

fájdalomcsillapitó bedörzsölés

meghülés, rheuma, köszvény, influenza, torok-, mell- és hátfájás stb. esetében

Dr. Richter-féle

Horgony-Liniment. capsici compos.

Horgony-Pain-Expeller pótléka.

Üvegje K —·80. 1.60, 3·—.

Kapható gyógyszertárakban vagy közvetlenül az „Arany oroszlánhoz" cimzett Dr. Richter féle gyógyszertárban, Prága I. Elisabethstr. 6.

Használati értelmezés.

Állami anyakönyvi kivonat.

Január hóról.

Születések:

Krötzl Mihály birtokos—Wurst Zsuzsánna: Julia.
Mayer István őrmester—Schreiner Teréz: István.
Francsics József cipészmester—Zartl Teréz: Mária.
Kranz József földmives—Paszner Erzsébet: Mária.
Végh János távirófelvigyázó—Bolla Franciska: Anna.
Kollár Ádám napszámos—Magdics Vilma: Imre.
Orbán Gyula tanár—gorgői Képes Róza: Ferenc.
Randweg Róza: Erzsébet.
Groszmann J. ácsm.—Freyberger A: József és Erzsi.
Horváth István földmives—Balázs Anna: Anna.

Házasságok:

Scharf Henrik tiszthelyettes—Gansel Mária.
Bernhardt János kőműves—Schwarz Karolina.
Özv. Tompeck Károly cserepes—Groszmann Erzsébet.

Halálozások:

Randweg Mária 9 hónapos, agyhártyagyuladás.
Schwahofer Anna 4 hónapos, tüdőhurut.
Németh István 76 é. özv. magánzó, szervi szívbaj.
Kehrn József 84 é. napszámos, aggkór.
Németh Sándor, 72 é. napszámos, aggkór.
Marczan Teréz, 82 é. városi szegény, tüdőgyuladás.
Török G.-né—Dávid Teréz, 62 é. kisbirt. neje influenza.
Nusser György, 83 é. kádármester, agyvérömlény.
Waisbecker János 73 é. magánzó, agyvérömlény.

Vidéki hirek.

Felmérkvirálo bizottság a Járásban: első bizottságban elnök Rusa Béla főszolgabiró, szakértő Heidenreich Lajos műlakatos Kőszeg; a második bizottságban — székhelye Rohonc, elnök: Bertók Károly ny. községi jegyző, szakérto Arnstein Henrik bádogosmester, Rohonc.

A repcevidéki takarekpenztar Csepregen mult Szombaton tartotta fenállásának 43. évi közgyülését. Sopronvármegye csepregi vidékének ezen ismert kitünő pénzintézete 3½ millió forgalmat mutat ki, melyből 43.625 korona tiszta jövedelme lett ami amellett szól, hogy a hitelt igénylők szolid alapon nyernek kielégitést. A közgyülés az eleje terjesztett évi bejelentéseket egyhangulag elfogadta és részvényenkint 10 korona osztaléknak a kifizetését határozta el.

A vármegye adózása. A pénzügyigazgató jelentése szerint az egyenesadó kivetési munkálatok körül nagy nehézséget okoz a leapadt munkaerő tulterhetsége. Nem csak az állami, hanem a községi közegek létszáma is megfogyatkozott, a megmaradt és csekélyebb munkaerővel biró alkalmazottakra uj teendők is hárultak. Állami egyenesadóban befolyt 1916 január hó végéig 304,780 korona 86 fillér. — Összehasonlitva a mult év hasonló szakában mutatkozó hátralékkal, a folyó évi állapot 47,233 korona 74 fillérrel kedvezőbb. Hadi adó tartozásból 162,578 korona 66 fillérből befolyt 55,434 korona 50 fillér.

Tenyeszbika vasar Szombathelyen. A vasmegyei gazdasági egyesület f. évi április hó 1—én Szombathelyen az állatvásártéren tenyészbika vásárt rendez, mely vásárra csak előzetesen megvizsgált bikák lévén bocsájthatók. Felhivatnak mindazon tenyésztők, akik bikákat a vásárra hozni akarnak, hogy azok számát és korát legkésőbb február hó végéig a gazdasági egyesület igazgató-titkaránál bejelentem szivesked-jenek.

Templomban a kohogés a legszebb prédikációt és ájtatosságot zavarja. A templomok rendesen hidegek és nedvesek és igy éppen a templomban gyakori a kohogés. Ezen kellemetlenségen könnyu segiteni, ha gyakran Kaiser féle mell-pasztillákat használ, mely kitünő szer a nép minden rétegében ismeretes, kohogés, rekedtség és minden a légző szerveket bántalmazó betegségei ellen. Kaphatók minden gyógyszerész és drogeristánál, valamint minden nagyobb füszerkereskedésben.

Heti krónika.

A katonai kitüntetések ellenőrzése. A közös hadügyminiszterium rendeletet adott ki „a kitüntetések jogtalan viselése" ellen. A rendelet szerint a hadügyminiszteriumnak tudomására jutott, hogy katonai személyek jogosulatlanul viselnek vitézségi érmeket, illetve eremszalagokat, hogy ezzel hetvenkedjenek, vagy hogy hihetetlen elbeszéléseiknek a maguk körében nagyobb nyomatékot adjanak. Ennek megakadályozása céljából minden katonának minden igazoló iratán rajta kell lenni annak is, hogy az illető katona milyen érdemnek a viselésére jogosult. A szabadságolási iratot az uti igazolványon, kimaradási engedélyen stb. iraton szinten fel kell tüntetni a katona esetleges kitüntetéseit.

Elitélt lisztcsempész. Az aradi rendőrbiróság 10 napi tárgyalás után ma hozta meg itéletét Stiberer Rudolf sütőmester ügyében, aki 43 waggon lisztet csempészett ki 5 — 10 kilós postacsomagokban. A pékmestert 2 honapi elzárásra és 18,000 korona pénzbirságra itélte a rendőrbiró. Stiberer pár év előtt került szegényen Aradra, ahol ma több háza van.

Szaritott repa, tengericsutka. A kormány rendeletet adott ki, mely a száritott répának, tengericsutkának s az ebből előállitott mindennemü őrlemények vasuton, hajon vagy gépkocsin való szálitását igazolványhoz koti. A rendelet már életbe is lépett.

Köszönetnyilvánitás.

Mindazoknak, kik felejthetetlen jó apánk, ill. apósunk

Kotsondy Károly

magánzó úrnak

elhalálozása alkalmával meleg részvétüket fejezték ki, vagy koszoruadományokkal igyekeztek azt megnyilvánitani, főképen az evang. karénekesek a végtisztesség megadásáért forró köszönetünket és hálánkat fejezzük ki.

Kőszeg, 1916. február 15.-én.

A gyászoló hátramaradottak.

Egyedül álló ház

kerttel együtt Sziget 14 sz. a. **bérbe adandó.**

Bővebbet **Krailer Máriánál** Kőszeg Sziget-u. 12.

4 darab elsőbbségi

sörgyári részvény

eladó. — Bővebbet e lap kiadóhivatalában

Az **Elite-kávéház** melletti

vendéglő-helyiség

azonnal kiadó. — Bővebbet az Elite-kávéházban.

A munkáltatási idényre ajánlunk **elsőrendü pestvárosi feher tabla- és kitüno vidéki perzselt**

munkás-szalonnát,

valamint pestvárosi

disznózsirt

a legmérsékeltebb árban. Felhivásra kedvező ajánlatokkal készségesen szolgálunk

Weisz Lipót és Társa

disznozsir- és szalonnanagykereskedők.

BUDAPEST, IX., Hentes-utca 17. szám.

Surgonyeim: „Weiszefett, Budapest."

Interurban távbeszélő: „József" 14—50

Szombathelyi Takarékpénztár Részvénytársaság

kőszegi fiókja,

Kőszeg, Király-út 6. sz.

Strucz szálloda mellett.

Elfogad: betéteket jelenleg **nettó 4 %-os** kamatozással betéti könyvecskére és folyószámlára. A kamatozás a betétet követő napon kezdődik, betét kifizetéseket felmondás nélkül eszközöl.

Leszámitol: 2—3 aláirásos üzleti és magánváltókat mindenkor a legelőnyösebben.

Folyósit: rendes és törlesztéses jelzálogkölcsönöket földbirtokokra és városi házakra; **magasabb kamatu kölcsönöket alacsonyabb kamatu kölcsönökké változtat (convertál).**

Értékpapirokat: napi árfolyamon vesz és elad tőzsdei megbizatásokat elfogad.

Szelvényeket: költségmentesen beváltt, szelvényiveket a szelvényutalvány (talon) alapján dijmentesen beszerez.

Átutalásokat, lefizetéseket eszközöl a világ bármely piacan teljesen dijmentesen.

Értékpapirokra: állami- és magán papirokra előleget ad.

Sorsolás alá eső értekpapirokat árfolyamveszteség ellen biztositt.

Értékpapirokat és értekeket őrzésre és kezelésre átvesz.

Tekintettel, hogy hazánk legnagyobb pénzintézetével a Pesti Hazai Első Takarékpénztar Egyesülettel szoros összeköttetésben all, mindenféle takarékpénztári és banküzlet megbizást a legelőnyösebben bir lebonyolitani.

Mint az Első Magyar Általános biztositó társaság ügynöksége mindenféle biztositást elfogad és felvilágositással készséggel szolgál.

Központ: **Szombathelyi (regi) Takarekpénztár**

Szombathely. Alakult: 1867-ben.

Alaptőke 1,600.000 kor. Tartalékok: 400.000 kor. Takarékbetétek 15 millió koronán felül. Saját tőkéi 2,250.000 korona.

Védjük

katonáinkat a 25 év óta kitünően bevált

Kaiser-féle Mell-karamellák

a „3 fenyővel".

Millió ember használja saját javara

KÖHÖGÉS,

rekedtség, elnyálkasodas, görcsös es szamárkohögés, hurut, légcsőhurut ellen, valamint hülések megakadályozására, enélfogva minden katona szivesen fogadja!

6100 közjegyző, b. bizonyitvány orvosoktól és magánosoktól a leziobban igazoljak biztos hatasukat és közkedveltségüket.

Csomagja 20 fillérért, szelence 60 f.-ért kapható SCHAAR JÓZSEF füszerkereskedésében, valamint **LENDVAY LAJOS** es **KÜTTEL DEZSŐ** gyógyszereszeknél **Kőszegen** és az összes gyógyszertárakban.

A kőszegi hegyforrás szikvizgyár-részvénytársaságnak

1916. évi március hó 5.-én délelőtt 11 órakor

Kőszegen a városház tanácstermében

tartandó

közgyülésének

tanácskozási tárgyai:

Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1915. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a nyeremény hovafordítása, az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény iránti határozathozatal, 2 igazgatósági, 1 felügyelő-bizottsági és 1 ellenőrző-bizottsági tag választása.

Jegyzet: A közgyülésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, akinek részvénye a közgyülés előtt három nappal a társaság pénztárosánál (Kiss Károlynál) szelvényeivel együtt letétetett.

10 szavazatnál többet sem saját részéről, sem mint meghatalmazott egy részvényes sem birhat.

Az üzletkimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal a társaság pénztárosánál (ugyanott mint fent) betekinthető és róla egy nyomtatott példány kérhető.

Az igazgatóság.

Ha szüksége van

körlevelekre, számlákra, cégnyomásos levélpapirra, boritékokra vagy levelezőlapra, továbbá meghivókra, műsorokra, belépőjegyekre, falragaszokra, azután étlapokra, cimkékre, névjegyekre, gyászjelentésekre, táblázatokra, árjegyzesekre vagy bármely a könyvnyomdászat szakmájába vágó munkára, akkor forduljon a legnagyobb bizalommal csak

Rónai Frigyes

könyvnyomdájához

Kőszeg, Várkör 39. (Roth Jenő-féle ház),

hol minden felsorolt és fel nem sorolt nyomtatványt a mai kor igényeinek megfelelően csinos, modern és izléses kivitelben a legolcsóbb árak mellett :: :: :: szerezhet be. :: :: ::

Közigazgatási nyomtatványok nagy raktára.

„Kőszegvidéki Képesnaptár", „Günser Bezirkskalender" és „Hervatski Kalendar Sv. Antona Paduanskoga" kiadóhivatala.

Nyomatott Rónai Frigyes könyvnyomdájában Kőszeg